

Kvinden og Samfundet

Udgivet af

Dansk Kvindesamfund.

Nr. 32.

Kontor: Nørregade 33, St.

7. August 1900.

Udgaar hver Tirsdag.

16. Aarg.

Koster 50 Øre + Postpenge Kvartalet. Enkelte Numre 5 Øre.

Julie Laurberg.

Fotograf.
Hotel du Nord.
Indgang ad Porten. Elevator.

Emmy Thulstrup.
Hjemmelavet Konfekt,
tilkendt eneste

Panoptikon, V. 1. Sal o. G.
København. Telefon 19017.
Varerne bringes overalt.
Provinsordre effektueres pr. Omgaende.

Annoncer

til „Kvinden og Samfundet“
bedes sendt under Adresse:
Ekspeditionen, Nørregade 33.

**Klager over Uregelmæssig-
hed i Forsendelsen bedes stil-
let skriftligt til Postvæsenet
— hjælper dette ikke, da til
Bladets Kontor.**

Manuskripter, der indleveres til
„Kvinden og Samfundet“, maa til Efter-
retning for Redaktionen være forsy-
nede med Navn og Adresse. Til
anonyme Skrivelser kan Red. ikke tag
Hensyn.

**I August Maaned under
Fru Anholms Fraværelse be-
des alle Meddelelser til Re-
daktionen sendte til Kontoret
Nørregade 33.**

Et Ord til Landmandens Hustru

i Anledning af
„Vort Landbrugs Skadedyr“
af Sofie Rostrup.

(Sluttet.)

Det danske Jordbrug undergaar for
Tiden og for lange Tider en Krise,
som ingen Statslov, kun Naturens Lov,
kan bøde. Bonden maa arbejde med
al sin Kraft, med sin Hjerne, sine
stærke Nerver og med — fremmede

Tandlæge Frøken Anna F. Hansen, Frederiksborggade 34.

Penge. Det er ikke nok med, at han
staar med Solen op, slider som en
Tærsker, ja som et Tærskværk, og
lader hver Dag have nok i sin Plage
eller i sin Lyst; den oversøiske Kon-
kurrence har nedsat „Merudbyttet“ til
et Minimum, der ofte nærmest synes
at henvise hans Søn til at „gaa fra
Gaarden“, den Slægten elsker over
alt, men som næppe giver sin Ejer
stort mere end Forvalterløn. Og nu
kan Hustruen, som elsker Sønnen mere
end Gaarden, hvor stærk hendes Vilje
end er, ikke mere være den Med-
hjælp, hans Mor var for Gammelfar
— thi Mælken gaar til Mejeriet, hvis
Smørindtægt knap dækker Udgiften til
Foderet, og Tjenestefolkene er ikke
saa nøjsomme som før.

Vor Tids Bonde skal først og frem-
mest være en dygtig Arbejder, som
hans Far var, han, der lærte ham
det væsentligste: at være Menneske,
at pløje Furen lige og at hænge i
aarle og silde. Men skal han bestaa,
maa han tillige være Handelsmand,
ikke alene med Heste, hvilket kan blive
ham en farlig Sport paa Markeder,
med Tømmermænd, men hjemme lige
saa godt som Købmanden i Staden,
spekulere over op- og nedadgaende
Konjunkturer, f. Eks. købe sine Foder-
stoffer forholdsvis billig i rette Tid;
han maa være Statsmand i Ordets
gode Forstand, paa socialøkonomisk
Grundlag undersøge de politiske For-
hold, at han uden at være kortsynet
kan støtte den Rigsdagsmand, der vil
fremme Landets og dets bærende Er-
hvervs Vel. Men endelig og ikke
mindst maa han kende de videnskabe-
lige Grundregler for Jordbruget bedre
end sin Fader, thi Videnskaben har
udviklet sig siden da, og han har for-
haabentlig flere Vilkaar end denne for
at kunne værdsætte den fremskridende
Videnskabs Hovedresultater, og han
maa og skal være et Stykke af en
Forsker, da han ellers aldrig vil kunne
bruge disse Resultater ret paa sin Jord
eller til sine Kreaturer. Intet Under,
om Bonden nu ogsaa begynder at blive
nervøs.

Og intet Under, at mangel Hustru
tænker Dag og Nat paa, hvordan hun
dog kan hjælpe.

Hvad om Hustruen da begynder
med at anskaffe Sofie Rostrups: Vort
Landbrugs Skadedyr. Bonden har me-
get at tage Vare paa, det turde dog
maaske være, at Konen igen kan blive

Dansk Kvindesamfund.

Alle Københavnskredsens Medlem-
mer bedes om at indlevere i August
Maaned paa Kontoret, Nørregade 33,
Stuen, deres Bidrag af 25 Øre — eller
derover — til Dronning Margrethes
Minde under den Form, som aftaltes
ved Fællesmødet i Odense den 21de
Maj.

Nørresundby-, Rønne-, Odder- og
Ringkøbing-Kredsene bringes herved
Tak for indsendte Bidrag.

Anna Hjort,
Kasserer.

en lignende Medhjælp for Gaarden,
som Gammelmor var, og det gælder
kun at finde det rette Felt. Det vi-
des, at det gamle kinesiske Landbrug
i visse Henseender staar højere end
det udskregne danske. I det store,
herlige Kina, hvor det lille, intensive
Landbrug florerer, skal f. Eks. Ukrud-
tet være udryddet der, hvor det ikke
er paa sin Plads. I Danmark kan
Kvinderne overalt, paa Mark og Eng,
ja selv i Kornet, plukke de yndigste
Buketter. Ja, Landbrugets Mænd ved
jo nok, at afdøde P. Nielsen, Tys-
tofte, har vist, at og hvorledes man
virkelig kan faa Bugt med Ukrudtet,
saa fremt den udholdende Vilje er til
Stede, og den kunde netop Kvinden
holde vedlige. Hønsene skal jeg heller
ikke tale om, der er jo vist Vej — af
Kvinder. Alt passer heller ikke for
alle. Men der findes Omraader nok,
naar man kun vil søge og ikke blive
træt.

Det danske Landbrug har i lange
Tider søgt, fundet og vil fremdeles
finde sin Hovedopgave i at frembringe
saakaldte forædlede Produkter for Han-
delsmarkedet, dyriske Stoffer, oprinde-
lig dannede i og af Planterne, til Er-
næring især for de engelske Arbejdere.
Disse Stoffers Pris synker ikke i samme
Grad som Kornets. Men Grundlaget
er nu som før det intensive Jordbrug,
og det er kun en enkelt Godsejer,
der har Raad til at lade sin Jord
ligge hen for at bære Græs og samle
Frugtbarhed. Det er det størst mu-
lige Udbytte af Plantekulturen, det nu
mere end nogen Sinde kommer an
paa, og her gør mange Faktorer sig
gældende. Bonden har endnu mange
Synder paa sin Samvittighed, og før
de værste er afsonede, kan det næppe
nytte ham at henvende sig til Stats-
kassen. Jeg nævner før Ukrudtet,
hvis Skønhed eller Duft raaber til alle
Kvinder om Mandens Dvaskhed. Lige
saa stor Betydning for Formindskelse
af de dyrkede Planters Udbytte har
maaske Landbrugets Skadedyr blandt
Insekter og lavere Dyr. Hvis han
ogsaa her forsømmer at gøre, hvad

Tandlæge Fru Tofte-Siesbye, Amagertorv 31.

han kan, med Sofie Rostrup som Fø-
rer, bør Hustruen træde til. Ved at
ogsaa hun kommer rundt paa Mar-
ken, vil hendes skarpe Øjne mangle
Gang se de Skader, han maaske var
blind for, det vil bevare hendes Sund-
hed og Skønhed at færdes lidt mere
ude i det fri, der vil vækkes en Ildhu
hos hende for Naturens Liv og Love,
der vil virke sporende paa den op-
voksende Slægt. Man indvender ikke,
at jeg i mine Fordringer til Land-
brugets Kvinde opstiller et uopnaae-
ligt Ideal. Det er dog den Vej, vi
skal. Lad være, at de fleste Damer
endnu ofrer altfor megen Tid til at
læse om Kærlighed, der findes dog
nogle, der ønsker fuldt ud at dele
Mandens Interesser, og kan de ikke
naa paa praktisk Vis at yde ham den
højest fornødne Hjælp, vil de blot ved
at søge de fælles Interesser være ham
og sig selv til stor Opmuntring i Kam-
pen for Tilværelsen. —

Den omtalte Bog fremtræder ind-
bunden i smukt Udstyr, til den billige
Pris af 2 Kr., ikke 1 Øre for Siden,
og saa har man endda de mange Fi-
gurer gratis, hvoraf henvend Halvdelen
skyldes selve Forf. Bogen henvender
sig til Landmænd, men ogsaa Gart-
nere vil kunne høste Udbytte af den;
Skovbrugere har alt Dr. Boas's Forst-
zoologi. Bogens Brugbarhed øges i
væsentlig Grad ved en let overskue-
lig Nøgle til Bestemmelse af Skade-
dyr, overordentlig praktisk, saa vidt
muligt ordnet efter Værtplanterne, og
denne Tabel vidner lige som Tegnin-
gerne og det øvrige Indhold om Forf.s
Omhu. Bogen fordrer ingen zoologi-
ske Forkundskaber, er i god Forstand
folkelig og vil sikkert fremme Inter-
essen for Naturen. Landbrugsmini-
steriet har Ære af til Fordel for Land-
bruget at have udsendt den flittige
Gransker, der hermed fuldt ud har
ydte Vederlag for sine Rejsers Ud-
gifter. Det viser sig, at Landhus-
holdningsselskabet har udsendt ikke
mindre end 40 nyttige og billige Land-
boskrifter. Man mangler dog en For-
tegnelse over disse, der saa let kunde
være vedføjede. Der findes ogsaa nyt-
tige Insekter, der kunde fortjene Forf.s
Interesse i lignende praktisk Form og
tilsvarende taktfuld Begrænsning. En-
delig vilde mange ogsaa gladelig mod-
tage en lille Bog om Menneskets Hus-
fæller i By og paa Land.

Bogen kunde være tilegnet Emil
Rostrup, Fruens Svigerfader, Doctor